

**Către: SENATUL ROMÂNIEI – COMISIA PENTRU MUNCĂ, FAMILIE ȘI
PROTECȚIE SOCIALĂ**

În atenția: Domnului președinte, senator Ștefan Pălărie

Ref.: L318/2019 - Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului - reexaminare la cererea președintelui României, trimisă de Plen pentru raport suplimentar (t. 10/02/2021)

Domnule președinte,

Vă scriem pentru a vă solicita ca la reexaminarea legii L318/2019 pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, reexaminare cerută de Președintele României, să respingeți obiecțiile formulate de președintele României și să adoptați un raport de admitere asupra legii în forma trimisă la promulgare.

Mai precis, **facem referire la necesitatea păstrării întocmai a art. 1 pct. 10¹** al actului normativ supus reexaminării, care modifică prevederile art. 46 alin. (3) lit. i) din Legea nr. 272/2004. Această modificare prevede **înlocuirea noțiunii de „educație sexuală” cu cea de „educație sanitară” și obligativitatea obținerii acordului scris al părinților** ca o condiție pentru participarea copilului la aceste programe. Menționăm că și în perioada dezbaterii inițiale a propunerii legislative am transmis adrese similare, prin care ne-am exprimat susținerea față de soluția legislativă criticată de președintele României.

În opinia noastră, această soluție legislativă este absolut necesară pentru a asigura respectarea unor drepturi garantate de Constituția României precum și de tratatele internaționale la care România este parte², respectiv dreptul părinților de a-și educa copiii potrivit propriilor convingeri și dreptul la libertatea de conștiință.

---

¹ „La articolul 46 alineatul (3), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) derularea sistematică în unitățile școlare, cu acordul scris al părinților sau al reprezentanților legali ai copiilor, de programe de educație pentru viață, inclusiv educație sanitară, în vederea prevenirii contractării bolilor cu transmitere sexuală și a gravidității minorelor.”

² Art. 29(6) din Constituția României; art. 487 Cod Civil; art. 26 (3) din Declarația Universală a Drepturilor Omului; Art. 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (primul Protocol adițional); Art. 14 (3) din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii; Art. 13 (3) din Pactul Internațional

Totodată, remarcăm că paragraful de lege menționat este o expresie a recunoașterii *îndatoririi și responsabilității* ce le revine părinților în acest sens³, fiind și garanția împotriva utilizării procesului educativ în scopuri de îndoctrinare și propagandă ideologică⁴.

E limpede că **educația sexuală și educația despre viața de familie în general nu se reduc la simple cunoștințe de anatomie și fiziologie, ci conțin o importantă dimensiune morală și de conștiință**. Din păcate, din experiența altor state, programele de educație sexuală sunt cel mai adesea un vehicul de „colonizare ideologică” iar persoanele care se ocupă de organizarea și derularea unor asemenea programe sunt tributare unor teze inacceptabile pentru o mare parte a părinților din România. În acest sens, există riscul transformării unei eventuale ore de educație (sexuală) în pretext pentru promovarea unor agende politico-ideologice. De aceea, considerăm absolut necesar ca părinții să cunoască conținutul programei și perspectiva din care le-ar fi predate copiilor elementele legate de viața intimă.

Totodată, dezavuăm categoric următoarele afirmații din conținutul cererii de reexaminare: „Cu privire la obligativitatea existenței acordului din partea părinților (...) în vederea derulării (...) în unitățile școlare, a acestor programe de educație, apreciem că aceasta are ca efect restrângerea accesului copiilor la o educație adecvată, cu atât mai mult cu cât această limitare nu se aplică și în cazul altor tipuri de programe. Această măsură legislativă este de natură să creeze un obstacol în realizarea interesului superior al copilului.” **Este de neînțeles și de neacceptat faptul că cea mai înaltă instituție a statului român consideră părintele un obstacol în calea realizării drepturilor copilului, contrar prevederilor constituționale!**⁵ De asemenea, în contradictoriu cu cele afirmate de Președintele României, în urmă cu câțiva ani Curtea Constituțională a dispus, iar Parlamentul României a reglementat, pe considerente similare celor invocate de noi, **condiționarea participării elevului minor la ora de educație religioasă de cererea expresă a părintelui**.

Dacă titularul drepturilor este persoana umană, atunci, la nivel de grup și de populație, niciun drept, deci nici cel la sănătate și nici cel la învățătură, nu poate fi conceptualizat și administrat decât cu condiția respectării drepturilor fundamentale ale membrilor grupului, în acest caz a dreptului părinților de a reprezenta interesele superioare ale copiilor lor. Instituțiile publice au un rol instrumental și subsidiar, nu unul prioritar. Cu alte cuvinte,

---

cu privire la Drepturile Economice, Sociale și Culturale; Articolul 18 (4) din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice;; Art. 5 din Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului; Art. 14 (2) din Convenția ONU cu privire la Drepturile Copilului; Art. 5 (1) din Convenția UNESCO privind lupta împotriva discriminării în domeniul învățământului.

³ *Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen c. Danemarca*, nr. 5095/71, 5920/72, 5926/72, 7 dec. 1976, § 52;

⁴ Lucrările pregătitoare ale Protocolului nr. 1 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale explică scopul art. 2 din Convenție: „ceea ce noi revendicăm pentru părinți este pur și simplu libertatea, dreptul de a-și îndeplini o datorie sacră”; „Regimurile totalitare (...) caută să supună copiii la propaganda lor ideologică sistematică sustrăgându-i de la influența legitimă a părinților”.

⁵ Art. 48(1) din Constituție precizează: „[părinții au] dreptul și îndatorirea (...) de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor”.

aceste autorități au rolul de a facilita cetățenilor atât învățătura cât și sănătatea, potrivit cu nevoile și scopurile titularilor și nu de a administra potrivit intereselor de putere sau ideologice, inerente și manifeste sub forma presiunii diverselor grupuri de lobby din societatea civilă sau politică la nivel de instituții internaționale.

Întărim că nu există nicio obligație a legiuitorului de a legifera „educația sexuală”. Dincolo de recomandările formulate de Organizația Mondială a Sănătății sau de opiniile unor „experți”, rămâne ferm principiul suveranității, respectiv principiul subsidiarității pentru statele membre ale UE în materie de politici de sănătate.

Pentru aceste motive **vă solicităm cu respect dar și cu fermitate să respingeți obiecțiile formulate de președintele României și să adoptați un raport de admitere asupra legii în forma trimisă la promulgare.**

Cu deosebită considerație,

Bogdan I. Stanciu
Președinte
Asociația PRO VITA București
www.asociatiaprovita.ro

Petre Costea
Președinte
Asociația Alianța Familiilor din România
www.alianta-familiilor.ro